

สรุปผลการสำรวจความคิดเห็น
ของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ทั้ง ๔ ด้าน
(ด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม)
ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

การตรวจราชการตามประเด็นนโยบายสำคัญ (Issue)
ประเด็น การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ด้านการจัดการขยะมูลฝอย

กระทรวงมหาดไทย

ส่วนตรวจราชการ สตร.สป.

โทร. ๐-๒๒๒๒-๕๘๕๐

สรุปผลการสำรวจความเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน
เรื่อง การดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๑. การดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑) ขยะมูลฝอยเป็นเรื่องสำคัญและใกล้ตัวมากที่สุดซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพของคนในพื้นที่นั้นๆ ต้องมีแผนดำเนินการอย่างถูกต้องและรวดเร็วควรประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่นั้นเข้าใจถึงพิษภัยและให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าขยะที่เราทิ้งทำลายทุกสิ่ง

๒) รัฐบาลไทยควรไปศึกษาการกำจัดขยะของประเทศที่ประสบความสำเร็จในการกำจัดขยะมูลฝอย เช่น บริษัทของประเทศเยอรมันที่สามารถกำจัดขยะได้ผลอย่างมาก เอามาเป็นรูปแบบและมาทำในประเทศไทย

๓) การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เพื่อให้จัดการขยะมูลฝอยมีการดำเนินการอย่างมีรูปธรรม ลดความซ้ำซ้อนและแก้ไขอุปสรรคในการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นง่ายต่อการบริหารจัดการองค์การทั่วประเทศ ควรบูรณาการร่วมกันเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ดีและยั่งยืน

๔) เป็นการบริหารที่มีความใส่ใจในการจัดการ

๕) ขยะมูลฝอยถือเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการพัฒนาเทศบาลอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ หากพัฒนามากเท่าไรการบริโภคสินค้าต่างๆ เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ถ้ารัฐบาลไม่มีนโยบายในการบริหารจัดการที่ดีในอนาคตขยะมูลฝอยจะล้นเมือง ยากต่อการบริหารจัดการอย่างแน่นอน

๖) การจัดการขยะถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายดีเด่นเพียงใดก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไปได้ การจัดการขยะให้ลดลงหรือให้เหลือจัดเก็บน้อยที่สุด รัฐจะต้องมีกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาตั้งแต่ต้นทางของขยะจนถึงกองขยะให้ได้มาจากไหนซึ่งทุกคนรู้ดีแต่ก็แก้ไขไม่ได้เพราะประชาชนยังขาดความรับผิดชอบในการลดขยะเพราะประชาชนส่วนหนึ่งของการจัดการขยะมีหน่วยงานองค์กรที่ต้องดูแลโดยตลอดอยู่แล้วหน่วยงานองค์กรเองก็แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งถ้าทำอย่างนี้และคิดว่าจะแก้ปัญหาขยะได้แต่ไม่เป็นอยู่นั่นนับปัญหาขยะที่มีแต่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐหรือหน่วยงานองค์กรต้องสร้างความรู้

๗) การดำเนินการตาม Road Map ของรัฐบาลค่อนข้างครอบคลุมดีแต่ควรจะทำให้ความสำคัญกับจังหวัดท่องเที่ยวให้มากกว่านี้เพราะถือเป็นหน้าตาของประเทศ

๘) การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของรัฐบาลเป็นนโยบายที่ดี การวางแผนในการกำกับติดตามเป็นจุดอ่อน เพราะตอนเริ่มต้นก็จริงจังกับทุกองค์กร แต่ปล่อยระยะช่วงหนึ่งก็กลับสู่สภาพเดิม แต่ละองค์กรไปมียุทธศาสตร์ของตนเองที่ชัดเจน คือไปศึกษาดูงานต่างๆ กัน ซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณ นโยบายดีแต่ทุกองค์กรต้องทำให้จริงจังต่อเนื่อง

๙) นโยบายของภาครัฐได้วาง Road Map ไว้และสามารถตอบสนองของแต่ละพื้นที่ เป็นโครงการที่ดีมาก ควรดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะขยะมูลฝอยของเสียอันตราย และขยะที่เกิดจากเทคโนโลยี

๑๐) ควรให้กระทรวงพลังงานเข้ามาบูรณาการเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยได้ในด้านของพลังงานและขยะบางอย่างที่แปรรูปได้

๑๑) รัฐบาลควรเร่งการออกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หน่วยงานต่างๆ ในภาครัฐโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. สถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ในเรื่องการจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอยู่แล้วให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องและเป็นอิสระในการบริหารจัดการ ควรมี

(๑) การประชาสัมพันธ์ รัฐบาลควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการให้ความรู้สร้างจิตสำนึก ตระหนักในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนให้ถูกต้องแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้นเพราะ ปัจจุบันการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ของภาครัฐในการจัดการขยะมูลฝอยยังมีอยู่น้อยมาก

(๒) ภาครัฐควรดำเนินอุดหนุนหรือให้งบประมาณในการเตรียมความพร้อมเพื่อก่อสร้างหรือฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขึ้นใหม่ในระดับตำบลหรืออำเภอเพื่อรองรับปริมาณขยะหรือของเสียอันตรายที่

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

(๓) รัฐบาลควรสั่งการออกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อ.บ.ต. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. สถาปนาอยู่แล้ว ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ในเรื่อง กำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอยู่แล้วสามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้องในการบริหารจัดการ ควบคุมและออกกฎหมาย กำชับอย่างจริงจังกับท้องถิ่นด้านการจัดการขยะมูลฝอย

๑๒) สนับสนุนอย่างเต็มที่ในการดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพราะขยะมูลฝอยถือว่าเป็นปัญหาที่เกิดกับชุมชนทุกระดับแต่ยังขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ จนปัญหาขยะ ขยายตัวและกลายเป็นปัจจัยที่ทำลายความน่าอยู่ของชุมชน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนทุกระดับ ข้อเสนอแนะ

(๑) เสนอให้รัฐบาลแบ่งพื้นที่ของแต่ละจังหวัดทั่วประเทศออกเป็นสี่ ตามระดับความรุนแรงของปัญหา

(๒) กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาแต่ละพื้นที่สี่ โดยมีตัวอย่างน้ำร่องสี่ละ ๑ จังหวัด

(๓) หากรูปแบบที่บริหารจัดการขยะที่ประสบความสำเร็จเพื่อขยายผลในโซนเดียวกัน

๑๓) เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อจังหวัดมากเนื่องจากปัญหาการใช้ทรัพยากรที่มีความต้องการใช้มากขึ้น ในขณะที่ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเท่านั้น ดังนั้น การใช้ทรัพยากรของสังคมจึงมุ่งที่ใช้อย่างมีคุณภาพ และใช้อย่างเต็มที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ของเหลือใช้นี้เป็นขยะสามารถนำกลับมาแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีวินัยในการใช้ ทรัพยากรตลอดจนการนำทรัพยากรเหลือใช้ที่เป็นขยะกลับมาใช้ใหม่ หรือบริการขยะเพื่อการบริหารจัดการ เป็นประโยชน์อย่างอื่นต่อไป

๑๔) ภาคประชาชนมีการร่วมมือแต่ยังไม่ครบทุกพื้นที่ ข้อเสนอแนะให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในตำบลใน ชุมชนทุกหมู่บ้านรู้วิธีการคัดแยกหรือเก็บข้อมูล

๑๕) การบริการจัดการขยะมูลฝอยตาม road map ของรัฐบาลคือเป็นนโยบายที่ดี แต่ควรบริการทั้ง ๔ แนวทาง จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัย มาตรการหลักหรือกฎหมายหลักในการดำเนินงานควบคู่กันในระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจุบันพระราชบัญญัติขยะแห่งชาติยังไม่มีมีการประกาศใช้ จึงควรเร่งรัดการประกาศใช้ พรบ. นี้โดยเร็ว

๑๖) มีความตั้งใจจริงแต่เรื่องขยะมูลฝอยเป็นเรื่องที่อาจจะเกิดจากการไม่เอาใจใส่ของประชาชน ไม่เห็น ความสำคัญ ความเอาใจใส่ของทางราชการไม่มีการดูแลเทศบาล อบต. การจัดการขยะแยกเป็นประเภทไว้ แต่การทิ้งขยะก็ไม่มีประชาชนสนใจ ทิ้งขยะตามใจ ก็เป็นภาระในการแยกขยะของเสียเป็นเวลานานในแต่ละวัน

๑๗) มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ ดังนี้

(๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาขยะ โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติและกำหนดเป็น นโยบายรัฐบาล

(๒) มีการกำหนดขั้นตอนการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเป็น Road map

(๓) มีการมอบหมายภารกิจให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเจ้าภาพในการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับกระทรวงอื่นๆอย่างชัดเจน

(๔) มีการบูรณาการทุกส่วนรับผิดชอบร่วมกัน

(๕) มีการแยกประเภทขยะ เพื่อความเหมาะสมในการแก้ไขปัญหาแต่ละเรื่องตามลำดับ

(๖) มีการกำหนดขอบเขตในการตรวจติดตาม

(๗) ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะ รับผิดชอบงบประมาณดำเนินการ

(๘) มีกระบวนการกำจัดขยะที่เหมาะสม โดยประชาชนมีส่วนร่วม

(๙) การกำจัดขยะกำหนดเป็นวาระจังหวัด มีรูปแบบการจัดการขยะที่ทุกคนให้ความสำคัญ ชัดเจน

(๑๐) นำขยะมาใช้ประโยชน์ เกิดมูลค่าเพิ่ม

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

(๑๑) มีการปลูกฝังจิตสำนึกในการกำจัดขยะรักษาสิ่งแวดล้อมสู่ประชาชนและเยาวชน

๑๘) เตรียมการถึงขยะมีพิษ ควรได้รับการดูแลและแก้ไขจริงจัง ไม่ให้ผลลัพธ์ตกอยู่กับประชาชนผู้ไม่มีความรู้เท่าถึงการณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานที่ตีมากในการกระตุ้นส่งเสริมลงมือทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของปัญหาขยะว่าควรเป็นปัญหาระดับชาติที่ติดสร้างลักษณะนิสัยให้คนไทยเห็นความสำคัญว่าต้องแก้ไขจริงจังได้แล้ว

๑๙) ควรมีการรณรงค์แบบยั่งยืน โดยเฉพาะพื้นที่ชุมชนต่างๆ ต้องเข้มงวด คุ้มครองการจัดตั้งที่แยกขยะ อาจจะเป็นพื้นที่ว่างนำมาใช้ประโยชน์ในการคัดแยกขยะ

๒๐) ในทางปฏิบัติทำแบบมีแผน ต้นน้ำ กลาง น้ำปลายน้ำทุกภาคส่วนร่วมทำไปในทิศทางเดียวกัน จึงเกิดผลสำเร็จ

๒๑) การดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นนโยบายที่ดีมาก เพราะเป็นหลักการที่ดีในการดำเนินการและเป็นไปตาม Road map มีระยะเร่งด่วน ระยะปานกลาง และระยะยาวซึ่งเป็นไปตามพื้นที่ คงไม่รุนแรงตามสภาวะในการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีปัญหาเรื้อรังในบางจังหวัด เพื่อทำประเทศชาติไปสู่ความสะอาดและความสวยงาม ลดมลพิษและภาวะสิ่งแวดล้อม เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไปในอนาคต

๒. ช่องทางในการมีส่วนร่วมในโครงการด้านการกำจัดขยะมูลฝอยของจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น

๑) มีการจ้างบริษัทห้างหุ้นส่วนมากำจัดขยะนั้นมีการร่วมมือกันทั้งภาครัฐ(ท้องถิ่น)กับประชาชน และมีระบบการแยกขยะอย่างแน่นอนชัดเจน

๒) เข้าร่วมโครงการฯ ตามคำสั่งจังหวัดราชบุรีที่ ๓๕๐๒/๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจังหวัดราชบุรี ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

๓) เข้าไปช่วยอำเภอในการแก้ไขปัญหาขยะ และได้ติดตามผลการดำเนินการ ปรากฏว่าภายเวลาไม่กี่เดือนอดีตนายอำเภอบางแพสามารถแก้ไขปัญหาขยะกองโตของเทศบาลโพหักที่มีมานานหลายสิบปีได้ และแก้ไขได้อย่างถาวร ปัญหาขยะตำบลโพหักหมดไปถึงทุกวันนี้ นับเป็นแก้ไขปัญหาขยะที่น่าสนใจเป็นรูปแบบอย่างเป็นอย่างดี

๔) การกำจัดขยะมูลฝอยในปัจจุบันมีการกำหนดวิธีการบริหารจัดการหลากหลายวิธีการเพื่อนำไปสู่ขบวนการจัดเก็บอย่างได้ผลซึ่งมีหลากหลายภาคส่วนที่ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในระดับจังหวัดพยายามวางโครงการรณรงค์ผ่านสื่อทุกช่องทางจนถึงท้องถิ่นหรือตำบลหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

๕) ได้มีโอกาสเข้าร่วมรับฟังในการประชุมในระดับจังหวัดหลายครั้ง ได้รับทราบข้อจำกัด ดั้งนั้นงบประมาณ เครื่องมือ กำลังคน และสถานที่จัดการขยะ ด้านการมีส่วนร่วม มีโอกาสได้ประชุมกับนายอำเภอและได้ร่วมกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อมและขยะบนเกาะลันตาซึ่งจัดโดย สมาคม อสม. จังหวัดกระบี่ ผลจากการดำเนินโครงการของ อสม. ทำให้ตำบลศาลาด่าน อ.เกาะลันตาได้มีการให้ความรู้ตั้งแต่ระดับครัวเรือน

๖) ผู้ประกอบการและโรงเรียนเกิดการจัดการต้นแบบในการจัดการขยะในชุมชน

๗) ได้มีส่วนร่วมในการประชุมคณะกรรมการบริหารจังหวัดทราบดีว่า การบริหารจัดการขยะโดยทำแบบองค์การและบูรณาการกันทุกภาคส่วนจึงจะสำเร็จ

๘) การดำเนินโครงการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด กระบี่ได้ประกาศนโยบายเน้นวาระเมืองสวยงาม น้ำใส ได้เข้าร่วมโครงการพยายามให้ส่วนราชการและท้องที่ท้องถิ่นได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง

๙) ได้เป็นที่เลี้ยงเขียนโครงการคัดแยกขยะต้นทางให้กับ อปท. ร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดวางหน่วยงานและเป็นคณะกรรมการนี้

๑๐) ปัญหาก็คือ หมั่นติดตามที่ระยะเวลาและเงื่อนไขจังหวัดเยอะมาก

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๑๑) การไม่แน่นอนของเกณฑ์งบประมาณจากส่วนกลาง

๑๒) จากการเข้าร่วมประชุมส่วนราชการในระดับอำเภอท้องถิ่น และได้เข้าร่วมในโครงการรณรงค์กำจัดขยะของท้องถิ่น หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีการคัดแยกขยะในต้นทางไปตรวจเยี่ยมสถานที่กำจัดขยะของท้องถิ่น

๑๓) ได้รับการจัดสรรทางจังหวัดให้มีส่วนร่วมในการประชุม

๑๔) ได้รับทราบการดำเนินงานโครงการด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลตะโก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะโกได้จัดอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการคัดแยกขยะแก่ประชาชนทั้ง ๑๔ หมู่บ้าน ในตำบลตะโก อำเภอทุกตะโก ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและชี้แนะโครงการฯ ก่อนดำเนินการและได้เข้าร่วมรับฟังการอบรมจากวิทยาการของทางองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๕) ในฐานะประชาชนในจังหวัด ข้าพเจ้ามีโอกาสรับทราบการดำเนินงานโครงการด้านการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด อำเภอหรือท้องถิ่น และได้มีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ในฐานะที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการ ข้าพเจ้าได้รับทราบจากการเข้าร่วมประชุมและศึกษาจากเอกสารที่ได้รับในเวทีการประชุม

๑๖) ทราบจากปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและการรายงานของส่วนราชการ ตลอดจนทราบจากภาคเอกชนกลุ่มที่สนใจนำขยะที่มีอยู่เพื่อการแปรรูปเป็นพลังงานทางเลือกของสังคม วาระการบริหารทรัพยากรที่เหลือใช้เป็นขยะเป็นความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของสังคม ที่ต้องเปลี่ยนขยะให้เป็นทรัพยากรต่อไป และยินดีให้ความร่วมมือและสนับสนุนให้กลุ่มทุนได้มีการทำโครงการเปลี่ยนขยะที่ทิ้งกลับมาเป็นทรัพยากรของสังคม

๑๗) ทางราชการหน่วยงานจังหวัดเข้าร่วมเป็นพิธีกร อบรมในการให้ความรู้การคิดหรือแยกขยะ

๑๘) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ประสานงานให้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจังหวัดจันทบุรี และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด

๑๙) การเข้าร่วมประชุมกับทางราชการ การประชาสัมพันธ์ขอหน่วยงานต่าง จากสื่อต่างๆ ในฐานะผู้จัดรายการวิทยุทางสถานีกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในเรื่องการเก็บขยะไปออกอากาศเสมอๆ และการร่วมสัมมนา

๒๐) ช่องทางการมีส่วนร่วมโครงการจัดการขยะมูลฝอย

(๑) ในฐานะที่เป็นผู้ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน มีส่วนได้รับทราบข้อมูลการดำเนินงานครบกระบวนการ ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ปัจจัยส่งออก

(๒) ในฐานะเครือข่ายภาคีพัฒนาภาคประชาชน ให้ความร่วมมือโครงการกำจัดขยะร่วมกับจังหวัด ส่วนราชการรับผิดชอบดำเนินการ ทั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ

(๓) ในฐานะแกนนำภาคประชาชนเชิงประเด็นอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาขยะในชุมชนเมือง ให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการกำจัดขยะ อย่างยั่งยืน

(๔) จิตสำนึกสาธารณะ ที่จะร่วมแก้ไขปัญหาขยะที่เป็นปัญหามลพิษของโลก ซึ่งเราเป็นมนุษย์ จะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นในชุมชน

๒๑) ได้รับทราบและเห็นการทำงานทั้งระดับ หมู่บ้าน – ตำบล – อำเภอ – จังหวัด ให้ความสำคัญและลงมือแก้ไขปัญหอย่างจริงจังแล้ว ให้งบประมาณมาดำเนินการ – วิธีการ แก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นรูปธรรมแล้วท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

๒๒) สื่อวิทยุ,โทรทัศน์เข้าร่วมโครงการโดยเข้าไปเป็นสมาชิกร่วมแยกขยะในครัวเรือน

๓. สาเหตุสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอย และรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมที่เหมาะสม

๑) ไม่มีการบริหารจัดการที่ถูกต้องลักษณะ ส่วนใหญ่เทศบาล อบต. นำไปเททิ้งไว้โดยไม่มีการกำจัดก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น แมลงวัน แมลงสาบ สารพัดแมลง และเกิดภาพอุจาดตาแก่ผู้พบเห็น ราษฎรที่อยู่ใกล้

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

รังเกียจ ได้รับความเดือดร้อน ทำให้ขยะเป็นที่น่ารังเกียจจะไปสร้างบ่อกำจัดขยะที่ไหนก็ไม่มีผู้คนยอมรับ มีแต่ร่วมกันขับไล่กองขยะ

๒) ปริมาณขยะชุมชนเกิดขึ้นมีแนวโน้มสูง การกำจัดไม่ถูกสุขลักษณะ อปท. กำจัดอย่างไม่ถูกหลักวิชาการ/ขาดประสิทธิภาพ ขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่เป็นศูนย์รวมท้องถิ่น ขยะไม่ถูกหลักการ

๓) องค์กรท้องถิ่นมีหน้าที่แต่ไม่เป็นผู้ทำให้ประชาชนปฏิบัติตามอย่างมีระบบร่วมกัน

๔) ในปัจจุบันการคัดแยกขยะที่ยังไม่ได้ผล เพราะความมั่งง่ายของคนไทยการไม่มีจิตสำนึกของความรู้สึก รับผิดชอบต่อสังคม การขาดจิตสำนึกของคน การขาดวินัยของคนมันยากที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น มีหลายหน่วยงานพยายามปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักแยกแยะความคิดให้ผ่านสถานศึกษา และผ่านท้องถิ่นรณรงค์อย่างต่อเนื่องถึงวิธีการคัดแยกขยะ และภาคประชาชนได้รณรงค์การรักสิ่งแวดล้อม โดยผ่านผู้นำในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

๕) สาเหตุสำคัญของ ขยะ คือ คนเคยชินกับการใช้ชีวิตแบบเดิมๆ อยากได้ก็ซื้อ ไปตลาดมือเปล่า กลับมาก็มีถุงต่างๆ กลับมามากมายใช้เสร็จก็ทิ้ง ผู้ประกอบการเองก็เอาแต่ได้ ตลาดนัดหรือที่มีงานกิจกรรมต่างๆ เทศบาลดูแลอยู่แล้ว คนขาดความรู้ในการนำสิ่งเหลือใช้มาคัดแยกเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป สถานที่ทิ้งหรือจัดการขยะมีจำกัด ไม่นำระบบเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการขยะ ประชาชนรังเกียจที่จะให้สร้างโรงงานขยะในชุมชน การทิ้งขยะมูลฝอยและการกำจัดขยะไม่ดีเท่าที่ควร การคัดแยกขยะยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าไร และยังมีกลิ่นเหม็นบริเวณที่ชาวบ้านนำขยะมาทิ้งเพื่อรอให้รถขยะมากำจัด ไม่มีการทำความสะอาดบริเวณที่ชาวบ้านเอาขยะมาทิ้งให้ดีขึ้นด้วย

๖) จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวซึ่งมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวไม่น้อยกว่า ๓ ล้านคนต่อปี ในมุมมองของผู้ตรวจต้องให้ภาครัฐกับประชาชนก่อเกิดการจัดการขยะ กฎระเบียบของภาครัฐต้องปรับปรุงและไม่ขัดแย้งกันเอง เทคโนโลยีแบบพร้อมผสมผสานต้องนำมาใช้

๗) สาเหตุสำคัญปัญหาขยะมูลฝอย เป็นพื้นฐานชีวิตที่ขาดระเบียบในการดูแลและวินัยในการรับผิดชอบต่อหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการไม่ได้เป็นแบบอย่าง รวมทั้งการทิ้งและการกำจัด หน่วยงานที่รับผิดชอบ ท้องถิ่น ขาดการวางแผนและควรเน้นนโยบายทุกอย่างเดียวกัน อีกทั้งหน่วยงานขาดองค์ความรู้การจัดการขยะเป็นระบบ ปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติ ปัญหาจึงมากมาย ขอให้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง บ้านเมืองจะได้สะอาด

๘) การขาดจิตสำนึกของคนในพื้นที่ และภาครัฐ เอกชน ประชาชน สามหน่วยงานนี้ต้องเพิ่มประสิทธิภาพไว้ให้เหมาะสมกับในท้องถิ่น

๙) การที่ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกขยะ แล้วไม่ได้ใส่ใจเรื่องการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดชุมพรเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ขยะในครัวเรือนในแต่ละวันแทบไม่จำเป็นต้องนำมาทิ้งลงขยะของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเพราะสามารถนำมาคัดแยก ฝังกลบหรือทำลายได้ตามบริเวณบ้านและสวน ทั้งนี้รัฐต้องสนับสนุนในการให้ความรู้ทางวิชาการในเรื่องการจัดการขยะกับประชาชน

๑๐) ประชาชนไม่มีความรู้เรื่องขยะมูลฝอย ปริมาณขยะมูลฝอยในแต่ละวันอันตรายจากขยะมูลฝอย ผลกระทบต่อสถานะและการจัดการขยะมูลฝอย ประชาชนขาดความตระหนักถึงปัญหาของขยะมูลฝอย

๑๑) ประชาชนไม่รู้ว่าการจัดการขยะมูลฝอยมีต้นทุนของการบริหารและประชาชนไม่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อมากพอ จนกลายเป็นภาระของตัวเอง ประชาชนเข้าใจว่าการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นอำนาจหน้าที่และบทบาทของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๒) ภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขาดการประชาสัมพันธ์ความรู้เรื่องขยะมูลฝอย ผลกระทบต่อชุมชนและการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๑๓) ภาครัฐและ อปท. ให้ความรู้เรื่องขยะมูลฝอยปริมาณมากขยะในแต่ละวันและการจัดการขยะมูลฝอยเบื้องต้น ประชาชนมักง่ายมีความคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนที่จะต้องรับผิดชอบ ต้องอบรมให้เข้มงวดทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและประชาชนให้รู้หน้าที่ของตนเอง

๑๔) ประชาชนขาดความตระหนักในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และขาดวินัยในการจัดเก็บขยะของเหลือใช้ ควรกำหนดให้มีถังขยะแยกประเภทในแต่ละชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนแยกขยะภายในบ้าน รูปแบบการจัดเก็บควรมีการคัดแยกตั้งแต่ต้นทางโดยการเน้นการบริหารจัดการประโยชน์ของขยะเหลือใช้ ตลอดจนการสร้างปัจจัยจูงใจแก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมมือกันต่อการบริหารจัดการเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด การประสานผลประโยชน์ระหว่าง อปท. มีปริมาณขยะในครัวเรือนของตนเอง เช่น จัดศูนย์แปรรูปขยะให้เกิดประโยชน์ขึ้น จัดรูปแบบการบริหารผลประโยชน์แบบ win – win

๑๕) เสนอให้เก็บค่าธรรมเนียมขยะตามปริมาณและประเภทของขยะ

๑๖) ในแต่ละจังหวัด กำหนดสร้างโรงไฟฟ้าจากขยะ โดยร่วมมือกับชุมชนและเอกชน

๑๗) การจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของจังหวัดจันทบุรีมีรูปแบบการจัดการที่เหมาะสมตามแบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจังหวัดจันทบุรี

ข้อเสนอแนะ

- ภาครัฐควรให้การสนับสนุนแผนการปรับปรุงพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ โดยเร็ว ปัจจุบัน จันทบุรี มีบ่อฝังกลบขยะจำนวน ๑๙ แห่ง

- การส่งเสริม สนับสนุน การจัดการขยะแบบรวมศูนย์ของจังหวัดที่มีขนาด size S ไปพร้อมๆ กับจังหวัดขนาดใหญ่ เช่น การส่งเสริมให้ เอกชน เป็นผู้ลงทุนและดำเนินการ การอนุญาตใช้พื้นที่เป็นต้น

- ควรมีมาตรการให้ อปท. วางระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางเพื่อให้สอดคล้องกับการคัดแยกขยะชุมชน

๑๘) ปัญหาประชาชนไม่สนใจเรื่องการคัดแยกขยะ หน่วยงานยังไม่ได้จัดการขยะคัดแยก ประชาชนไม่มีระเบียบวินัย การไม่ฝึกฝน ประชาชนขาดจิตสำนึกและขาดความรู้ในการคัดแยกขยะที่ถูกต้อง และต้องกำจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน

การเก็บขยะควรจะทำดังนี้

๑. เสริมสร้างวินัยให้กับประชาชนทางโรงเรียน

๒. การวางมาตรการกับขยะการแยกประเภท

๓. รถขนขยะควรแยกประเภท

๑๙) ปัญหาขยะมูลฝอยมีสาเหตุมาจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ดังนี้

๑.๑ การขาดวินัยของคนในชุมชน ขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน

๑.๒ การขาดจัดการขยะ แบบมีส่วนร่วม

๑.๓ ค่านิยมของคนยุคปัจจุบันเปลี่ยนไปและเป็นสังคมบริโภคนิยม

๑.๔ ขาดมิติการพัฒนาแบบพึ่งพาตนเอง

๑.๕ การจัดการขยะปัจจุบัน เป็นภารกิจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถูกต้องเพียงพอ

๒๐) รูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมดังนี้

๒.๑ รื้อฟื้นวิถีชีวิตวัฒนธรรมของคนในชุมชนที่รวมกลุ่มกัน เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อร่วมกันประกอบอาชีพสร้างผลผลิตของผลประโยชน์และเพื่อแก้ไขปัญหาของส่วนรวมที่มาแต่เดิมให้มาร่วมแก้ไข ปัญหาขยะ การจัดการขยะ การรักษาระบบนิเวศชุมชน การอนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติและมลพิษทางอากาศ

๒.๒ กำหนดแนวทางการบริหารจัดการ ในรูปของคณะกรรมการในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ในรูปแบบของการร่วมทุน กำหนดกฎระเบียบ การประสานความร่วมมือ การขอความช่วยเหลือจาก

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

หน่วยงานรับผิดชอบขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดเวทีเสวนาการสนับสนุนงบประมาณ และการพัฒนาเพื่อกำจัดขยะจัดการขยะอย่างยั่งยืน ใช้องค์ความรู้จากต้นแบบอื่น

๒.๓ แสวงหาปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานสู่ความสำเร็จ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

๒๑) สาเหตุหลักของปัญหาสำคัญของจังหวัด คือ

๑) วิธีเดิมคือ มีที่ทิ้งเป็นลานขยะและฝังกลบ ปัจจุบันมีการให้ความรู้โดยให้ใช้วิธีคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางที่บ้าน ชุมชน แบบศูนย์รวมมีหน่วยงานของรัฐให้ความรู้ใช้เทคโนโลยีผสมผสาน เพื่อความเหมาะสมตามท้องถิ่น ให้เหมาะกับวิธีที่ใช้ในปัจจุบัน

๒) ปัจจุบันขยะกลายเป็นสิ่งของมีค่าทุกอย่าง ตั้งแต่ต้นกระบวนการถึงบทยุติท้าย ร่วมกันกับทางราชการที่ส่งเสริมงบประมาณลงมาให้แก่แก้ไขปัญหาเพื่อความเหมาะสมเป็นรายท้องถิ่น

๓) หลายอำเภอ สามารถใช้ระบบฝังกลบยังได้อยู่เพราะมีพื้นที่ห่างไกลชุมชนและกำจัดได้ง่าย

๒๒) การสร้างวินัยคนในพื้นที่ชุมชนโดยเริ่มตั้งแต่ในโรงเรียน ศูนย์เด็กเล็กของ อ.ป.ท ให้รู้จักการทิ้งขยะแยกขยะพร้อมทั้งจัดทำถังขยะ แยกถังขยะให้พอเพียงกับชุมชน

๒๓) สาเหตุสำคัญของขยะมูลฝอย คือ จิตสำนึกของประชาชนและค่านิยมของผู้บริโภครูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวม

- การคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง เป็นการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีสร้างจิตสำนึกและสร้างวินัยในรูปแบบกิจกรรมให้ชุมชนรู้จักการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีและลดปัญหาในการนำไปกำจัด

- การจัดการขยะแบบศูนย์รวม นับว่าเป็นวิธีการที่สามารถประเมินความรุนแรงของปริมาณขยะในพื้นที่สามารถวิเคราะห์ปัญหาในการจัดการได้โดยมีเจ้าภาพในการดำเนินการอย่างถูกวิธี

- การปรับปรุงบ่อฝังกลบดินให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นวิธีที่เหมาะสมเพื่อรองรับขยะมูลฝอยในอนาคตที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเป็นวิธี

๒๔) วิธีบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ดีไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒๕) สาเหตุสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยจากความไม่ตระหนักของประชาชนและปัญหาการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจความตระหนักถึงปัญหา และการไม่ร่วมกันคิดร่วมกันทำ

๔. การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเอง

๑) พื้นที่อื่นอาจมีแต่ที่ราชบุรียังไม่มีมีการดำเนินการ องค์กรท้องถิ่นมีผู้ดูแลหลายหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยต้องมีการบังคับให้จัดการขยะอย่างมีระบบ

๒) สร้างวินัยของคนในชุมชนมุ่งสู่การจัดการขยะมูลฝอยโดยเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยอยู่ตั้งแต่ต้นทางจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม ทั้งจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสานเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานหรือทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ใช้วิธีแบบโบราณ บ้านใครบ้านมัน แยกขยะ เอาขยะที่แยกไปขาย ที่เหลือขายไม่ได้กำจัดเองในบริเวณบ้านตนเองโดยการฝังกลบไม่ให้มีขยะออกภายนอกบ้าน ยกเว้นในบริเวณชุมชนที่ไม่มีที่กำจัดขยะเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นในการเก็บขยะ ซึ่งจะมีขยะเหลือน้อยที่สุดที่ท้องถิ่นต้องทำการเก็บขน โดยเก็บขนไปยังที่กำจัดที่ถูกสุขลักษณะ ท้องถิ่นมีหน้าที่จ่ายเงินตามจำนวนน้ำหนักขยะ โดยศูนย์กำจัดขยะกลายเป็นเงิน ยิ่งถ้ารัฐบาลช่วยรับซื้อขยะกลับขยะจะยังมีราคา ทำไม่มีใครทิ้งขยะ ทุกคนจะเก็บขยะเอาไปไว้ขาย ก็จะทำให้ขยะที่ออกสู่โลกภายนอกมีน้อยมากการกำจัดขยะก็จะทำได้โดยง่าย

๔) ได้และสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยเป็นต้นแบบของการจัดการถ้าในเกิดความต่อเนื่องและช่วยกันโดยปริยาย

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๕) การรณรงค์ ให้ประชาชนรับผิดชอบต่อการคัดแยกขยะในครอบครัวให้เป็นแบบอย่าง เบื้องต้นจะเป็นประโยชน์อย่างมากและได้ผลดีมากต่อชุมชน โดยเฉพาะการคัดแยกขยะจากถุงพลาสติกและคัดแยกวัสดุมีพิษ สามารถช่วยแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจนโดยให้มีหน่วยงานที่คอยเป็นที่ปรึกษาหรือการบริหารให้ครบวงจรจะช่วยแก้ปัญหาได้มีระดับหนึ่ง

๖) ปัจจุบันมีหมู่บ้านหลายหมู่บ้านในจังหวัดกระบี่ลุกขึ้นมาจัดการขยะโดยชุมชนเองโดยการรณรงค์ การใช้ถุงผ้าไปจ่ายตลาด มีการกำหนดถนนปลอดขยะ มีการสร้างแรงจูงใจในการนำขยะมาแลกสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

๗) ปัจจุบันหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นหน่วยงานสำคัญที่ต้องเข้ามามีบทบาทในเรื่องการจัดการขยะของตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนของงบประมาณตามความเหมาะสมของภาครัฐภาคีรัฐคอยกำกับดูแลการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

๘) หมู่บ้าน/ชุมชนสามารถจัดการได้ทุกคนสามารถทำได้ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านนายกเทศมนตรี นายก อบต. ควรจะร่วมมือกัน กำหนด/ผู้ใหญ่บ้าน ขาดจิตสำนึกในการบริหารจัดการ ผังกลบ จัดที่สาธารณะในหมู่บ้าน แต่กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ขาดการพัฒนาความรู้แต่ละตำบล ไม่เข้มแข็งขาดความร่วมมือรอคำสั่งจากอำเภอหรือจังหวัด ต้องให้ทุกคนรักบ้านเกิด

๙) เป็นบางพื้นที่ที่มีผู้นำเข้มแข็ง ภาครัฐจะต้องสร้างบุคคลเหล่านี้ขึ้นมาในเขตชุมชน

๑๐) ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมโดยการรณรงค์ให้ทุกบ้านมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งลงถังขยะ และกำกับดูแลให้องค์กรปกครองท้องถิ่นไปกำจัดให้ถูกวิธี

๑๑) ควรให้คัดแยกตั้งแต่ในบ้าน ขยะที่มีราคา ขยะเปียก ขยะแห้งเพื่อลดปริมาณขยะ

๑๒) ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเองได้เป็นอย่างดี เพราะที่ตั้งครัวเรือนส่วนใหญ่ในชุมชน/หมู่บ้านมีพื้นที่เพียงพอที่จะทำการคัดแยกขยะ และผังกลบหรือทำลายได้โดยไม่ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น ซึ่งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและทำลายของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๓) ปัจจุบันความเห็นหมู่บ้าน ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเป็นอย่างดี โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อื่น

๑๔) ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเองได้ โดยการจัดตั้งเป็นชมรมหรือ เป็นสมาชิกสุขภาพในระดับตำบล ระดับอำเภอและระดับจังหวัด แต่จะต้องมีหน่วยงานภาครัฐหรืออปท. เป็นที่ปรึกษาในช่วยเริ่มต้นเพื่อให้ชมรมหรือสมาชิกสุขภาพได้เรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยร่วมกันแล้วเสนอเป็นแผนของชุมชนเพื่อรับเงินสนับสนุนจากภาครัฐและ อปท. ต่อไป

๑๕) ถ้าต่างคนต่างทำอาจมีต้นทุนการจัดการสูง แต่หากมีการรวมกลุ่มชุมชนได้แล้วทำการบริหารที่อยู่บนพื้นฐานของต้นทุนจัดการที่ต่ำ น่าจะเป็นทางเลือกที่ดี และการใช้วิธีร่วมทุนการจัดการกับเอกชนที่สนใจในการใช้ประโยชน์จากขยะได้เป็นสิ่งที่ดี

๑๖) ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนผู้ดูแลขยะ

๑๗) ชุมชน/หมู่บ้านสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้โดยชุมชนเอง ปัจจุบันมีหลายพื้นที่ ที่ชุมชนร่วมกันคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนและขยายผลในการบริหารจัดการในรูปแบบต่างๆ อาทิ ธนาคารขยะชุมชน หรือ นำรายได้จากขยะที่คัดแยกไปจัดการเป็นสวัสดิการชุมชน

๑๘) ทุกหมู่บ้านชุมชนควรมีส่วนร่วมโดยการแยกขยะแต่ละครัวเรือน และฝังให้ถูกที่ ควรฝึกอบรมบุคคลในครอบครัวให้มีวินัย

๑) ทุกชุมชนควรมีการประชุมและให้ความเข้าใจในการแยกขยะ

๒) ควรให้ทุกคนในชุมชนได้ทราบว่าขยะมีราคาถ้าได้แยกให้ถูก

๓) ควรให้ทุกครอบครัวได้ปฏิบัติด้วยตัวเอง

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๑๙) ต้องปลูกจิตสำนึกของประชาชนให้มีความรู้และความรับผิดชอบช่วยเหลือร่วมกัน

๒๐) หมู่บ้าน/ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะโดยชุมชนเองแบบมีส่วนร่วมตามที่ได้ตอบไปแล้วในข้อที่ ๓

๒๑) ทุกหมู่บ้านมีระบบคัดแยก - ท้องถิ่นเป็นพี่เลี้ยงอำเภอเป็นผู้สนับสนุนให้ชุมชนบริหารตนเองได้แล้วขยะกลายเป็นสิ่งของมีค่ามากกว่าของเสียต่างๆ แล้วสามารถทำเป็นรายได้บุคคล ชุมชน ท้องถิ่นได้เองแล้ว

๒๒) ชุมชน มีความสำคัญมากที่สุดในการคัดแยกขยะถ้าเริ่มต้นจากครัวเรือน อาจจะมีการประกวดหมู่บ้านปลอดขยะทุกๆ เดือน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

๒๓) ได้เห็นได้จากการให้ความร่วมมือ ของชุมชนในโครงการต่างๆ เช่น โครงการแยกขยะ ดีและเสีย โครงการรับซื้อขยะดีเพื่อรีไซเคิล

๒๔) ปัจจุบันหมู่บ้าน/ชุมชน บางพื้นที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนเอง แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยชุมชนดำเนินการเป็นโครงการกองทุนขยะมูลฝอยชุมชนในรูปแบบ “กองทุนขยะมูลฝอย” มีคณะกรรมการชุมชนดำเนินการร่วมกับท้องถิ่น อบต. ในพื้นที่ สมาชิกในชุมชนคัดแยกขยะต้นทางทุกประเภทนำขยะไปขายให้กองทุนขยะนำเงินเข้ากองอย่างต่อเนื่องนำเงินเข้าฝากในรูปแบบธนาคารขยะชุมชน โดยการขับเคลื่อนของจังหวัดในภารกิจของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

๒๕) ชุมชนมีความสามารถจัดการได้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสร้างความตระหนัก และมีความรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ

๕. แนวทางและมาตรการในการตรวจสอบและดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้งขยะมูลฝอยในชุมชน กากอุตสาหกรรมกากกัมมันตรังสีของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ของจังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) ต้องมีหน่วยงานเฉพาะตรวจอย่างจริงจังและเอาผิดถึงที่สุดเพราะเป็นอันตรายต่อชีวิต และผู้ที่อยู่อาศัยไม่ทราบข้อเท็จจริงต้องเป็นผู้รู้จึงจะทำได้

๒) ควรตีดวงจรปิดให้มากที่สุด ควรจัดทีมออกตรวจติดตามการที่มีขนขยะนอกพื้นที่นำมาทิ้งในพื้นที่ควรแก้ไขกฎหมายให้เพิ่มโทษแก่ผู้นำขยะไปทิ้งที่สาธารณะ

๓) กำหนดเขตพื้นที่ห้ามเทกองขยะมูลฝอยอยู่ในพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำชุมชน บนที่สูง/เนินเขาในพื้นที่ที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อม จัดตั้งศูนย์รวมของเสียอันตรายชุมชน อบท. มีหน้าที่รวบรวมของเสียอันตรายเพื่อส่งต่อไปยังศูนย์รวบรวม ตรวจสอบและดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้ง

๔) ให้เจ้าหน้าที่ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจัง

๕) การสร้างกฎเมืองหรือข้อบังคับขององค์กรโดยเฉพาะระดับท้องถิ่นถือเป็นแบบอย่างได้ ครอบคลุมทั้งการทิ้งขยะมูลฝอยต่างๆ

๖) เรื่องนี้ต้องผลักดันให้ อบท. ออกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นในการควบคุมการขนส่ง การจัดเก็บ การทำลายและต้องประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนรับรู้ช่วยเป็นหูเป็นตาให้หน่วยงานได้รับทราบ

๗) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องหมั่นลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบสม่ำเสมอ หากพบผู้กระทำความผิดต้องรีบดำเนินการตามกฎหมายทันที

๘) แนวทางสำคัญ กำกับ ติดตามเป็นระยะทุกท้องที่ ไม่หยิบหมู่บ้านที่สำเร็จมาประชาสัมพันธ์จุดเดียวจัดเรียงลำดับการติดตาม ตำบล หมู่บ้าน หรือในท้องถิ่นแต่ละองค์กร

๙) จังหวัดมีนโยบายที่ชัดเจนทบทวนรับกับรัฐบาล อำเภอและ อบท.ออกเทศบัญญัติและดำเนินการและกฎหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ดูแล ตำรวจในพื้นที่และชุมชนต้องช่วยเหลือภาครัฐทุกพื้นที่และสนับสนุนภาครัฐแบบบูรณาการและทำงานเชิงรุกและเชิงบวก ส่วนขยะที่เป็นของเศษทุกปรการเท่าที่ทราบ

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

นำเสนอบริษัท กำจัดอยู่แล้ว แต่ในส่วนของภาคประชาชน ได้ประกาศหรือแนะนำให้เก็บหรือแยกออกไว้ต่าง นำส่งเทศบาลได้ หรือประกาศ แต่ก็ปลุกจิตสำนึกของภาคประชาชนให้เกี่ยยามตระหนักส่วนนี้ได้มากขึ้น

๑๐) กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติและมีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ให้แต่ละท้องถิ่นจัดให้มี สถานที่รองรับขยะและกำหนดแนวทางปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บังคับใช้ทางปฏิบัติทางกฎหมาย อย่างเคร่งครัด

๑๑) ควรมีการตรวจสอบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และควรมีการ และควรมีการลงโทษทางกฎหมายอย่างจริงจังถ้าเป็นของเสียที่เป็นอันตรายควรตรวจสอบอย่างน้อยปีละ ๓ ครั้ง และลงโทษโดยเด็ดขาด

๑๒) ควรจัดตั้งศูนย์ในรูปคณะกรรมการระดับต่างๆ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นหูเป็นตาแทน ภาครัฐในการแจ้งผู้กระทำผิด ลักลอบทิ้งขยะมูลฝอยของเสียที่เป็นอันตรายต่อชุมชน

๑๓) ข้อเสนอแนะเพื่อปรึกษาหรือสมควรจัดตั้งศูนย์ในรูปแบบให้มีกรรมการระดับต่างๆ โดยมาจาก ประชาชนเป็นตัวแทนขอภาครัฐในการแจ้งผู้กระทำความผิดด้านขยะมูลฝอย

๑๔) อำเภอรอบหรือ อปท. ควรใช้เครือข่ายภาคประชาชน เช่น ชมรม หรือ สมัชชาสุขภาพ ตำบล/อำเภอ เป็นผู้เฝ้าสังเกตและตรวจสอบการลักลอบทิ้งขยะมูลฝอย

- โดยจังหวัดหรือภาครัฐต้องกำหนดให้ผู้รับเหมาเอกชนรับจ้างกำจัดขยะมูลฝอย

- จำแนกสีรถตามประเภทของขยะมูลฝอย เช่นขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล กากอุตสาหกรรม กากกัมมันตรังสี ของเสียอันตราย และขยะมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้ชุมชนสังเกตได้ง่าย

- และกำหนดเบอร์โทรศัพท์รับเหตุขยะภายในจังหวัด

- รวมทั้งประชาสัมพันธ์จุดที่ทิ้งขยะประเภทต่างๆให้ชัดเจน

๑๕) จำเป็นหากมีผู้กระทำความผิด การยึดมาตรการทางกฎหมายยังมีความจำเป็นสำหรับสังคมโดย แต่การ สร้างปัจจัยจูงใจในการดูแลขยะมูลฝอยของประชาชนจะเป็นสิ่งที่ดี การดูแลแบบมีส่วนร่วมตลอดจนการ ตรวจสอบการลักลอบทิ้งขยะ และกากของเสียที่อันตราย

๑๖) ให้คณะกรรมการในชุมชนหมู่บ้านดูแลของเสียอันตรายให้จัดที่เก็บเป็นที่ไว้ให้ใส่ของเสียมีหมู่บ้าน ละหนึ่งจุด

๑๗) การออกประกาศ มาตรการในการควบคุมและการดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้งขยะมูล ฝอย กากอุตสาหกรรมกากกัมมันตรังสี ของเสียอันตราย และขยะติดเชื้อ แม้ว่าจะยังไม่ มี พรบ. ขยะมูลฝอย แห่งชาติ แต่ก็สามารถใช้กฎหมาย หรือ พรบ. อื่นๆ ในการสร้างมาตรการกำกับได้ เห็นด้วยและให้ปฏิบัติกัน อย่างจริงจัง

๑๘) ควรใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มข้นและตรงไปตรงมา มีมาตรฐานเดียวไม่เลือกปฏิบัติ

๑๙) มาตรการในการตรวจสอบและดำเนินการทางกฎหมายผู้ลักลอบทิ้งขยะ ดังนี้

๑) ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบรับผิดชอบ ดูแลเป็นหูเป็นตามเฝ้าระวังผู้ลักลอบทิ้งขยะ

๒) กำหนดผู้ประกอบการที่ผลิตขยะมูลฝอยอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อปฏิบัติตามในขั้นตอนการ กำจัดขยะมูลฝอย อย่างถูกวิธี

๓) ดำเนินการตามกฎหมายหากมีการฝ่าฝืน

๔) จัดฝึกอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการในการกำจัดขยะพิเศษ ขยะอันตราย

๕) กำหนดแนวทางป้องกันปัญหาอย่างเป็นระบบในระยะยาว

๒๐) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท้องถิ่นมีเทศบัญญัติและตรวจตราตลอดเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายแต่ที่จังหวัด บึงกาฬยังมีปัญหากากอุตสาหกรรมน้อยมาก แต่ยังไม่ส่งพิษภัยแก่ส่วนรวมใกล้เคียงมากนักพอรับได้ไม่มีกาก กัมมันตรังสี หรือขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาล ทำได้ดีโดยบริษัทเอกชนรับจ้างที่มีคุณภาพ

๒๑) การทำงานแบบบูรณาการของทุกภาคส่วนมีประโยชน์มากเช่น อ.ป.ท ควรทำงานกับอุตสาหกรรม

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

จังหวัด เพื่อทราบข้อมูลว่ามีโรงงานไหนมีขยะที่เป็นพิษ หรือไม่อย่างไร

- ควรให้มีเจ้าหน้าที่ไปตรวจโรงงานเหล่านั้นทุก ๑ สัปดาห์แล้วรายงานให้ทราบว่าโรงงานเหล่านั้นได้ทิ้งขยะที่มีภัยแก่ชุมชนหรือไม่

๒๒) ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมโดยเป็นผู้ช่วยสังเกตการณ์

๒๓) มาตรการในการตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมาย ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามและแก้ปัญหา ในทุกระดับ

๒๔) ดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้งขยะมูลฝอยชุมชนกากอุตสาหกรรม กากกัมมันตรังสีของเสียอันตรายและขยะมูลฝอยติดเชื้อที่ทำให้เกิดมลพิษมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ควรจัดตั้งออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และออกข้อบัญญัติในเรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ข้อบัญญัตินั้นต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องนั้นๆ

๒๕) ให้มีการออกกฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนในการทิ้งขยะอย่างจริงจัง

๖. หมู่บ้าน/ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืน

๑) มีมาก ถ้าทางท้องถิ่นจัดการทั้งแยกขยะให้ชัดเจน ก็จะดำเนินการไปสู่การจัดการได้ง่าย

๒) - สร้างจิตสำนึกด้วยการประชาสัมพันธ์

- โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

- โครงการธนาคารขยะ

- ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริหารที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม

๓) สร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในเขตพื้นที่นั้นและเมื่อเข้าใจแล้วประชาชนจะเป็นผู้สอดส่องดูแลในพื้นที่ของตนเอง สร้างจิตสำนึกความเป็นชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ความรู้แก่คนในชุมชนในการลดขยะในชุมชน สร้างแรงจูงใจในการแก้ไขขยะผลักดันให้มีกฎกติกาชุมชน สร้างกลไกในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแล

๔) กำหนดนโยบายของชุมชนหรือหมู่บ้านเรื่องการคัดแยกขยะในครัวเรือนโดยมีหน่วยงานภาครัฐคอยเป็นผู้ประสานงานบริษัทห้างร้านมารับซื้อขยะ เพื่อรีไซเคิลอย่างสม่ำเสมอจะได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง

๕) การกำหนดทิศทางของการพัฒนาชุมชนด้านชุมชนช่วยตนเองให้ในชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและกำหนดเป้าหมายร่วมกับจะทำให้เกิดความยั่งยืน

๖) กำกับและติดตามเสนอแนะแนวทางการป้องกันและแก้ไขได้ ขอให้ทำจริง ประชุมชี้แจงนโยบายและให้หมู่บ้านหาวิธีการเองพร้อมได้รับการชี้แนะตลอด

๗) ทุกภาคส่วนบูรณาการให้ความรับชุมชนให้มากขึ้นและทำแบบเชิงรุกอย่างจริงจัง

๘) จัดตั้งสภาเมืองหรือสภาชุมชนให้ครบทุกท้องถิ่นมีหน้าที่ดูแลหรือจัดการเกี่ยวกับขยะซึ่งเป็นองค์การภาคประชาชน จัดให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่บ้านเรือนไปสู่ชุมชน รมรณรงค์ให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

๙) ใช้วัสดุที่ย่อยสลายง่าย คัดแยกขยะ

๑๐) ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ควรได้รับความรู้จากการอบรมหรือประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ดีด้านการลงทุนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๑) ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน/ประชาชน

- ชุมชนส่วนใหญ่จะเชื่อฟังผู้นำหมู่บ้านเช่น กำนัน

- ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน รัฐต้องมีการสั่งการให้ผู้นำชุมชนประชาสัมพันธ์ให้ลดปริมาณอย่างต่อเนื่องเพื่อปลูกจิตสำนึกที่ดีด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒) ชุมชนจะมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืนได้ก็ต่อเมื่อ

๑) ประชาชนเข้าใจเรื่องขยะมูลฝอยและผลกระทบต่อชุมชน

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๒) ประชาชนได้ประโยชน์ขยะมูลฝอย เช่น รายได้จากขยะ หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากโรงงานไฟฟ้าจากขยะ

๓) ชุมชนกลายเป็นแหล่งศึกษาดูงานบริการจัดการขยะ ทำให้คนในชุมชนราคาภูมิใจ

๑๓) การมีส่วนร่วมและการตระหนักร่วมตลอดจนการสร้างวินัยของคนในชุมชนจนกลายเป็นวิถีชีวิตเชิงวัฒนธรรมของชุมชนที่มีส่วนในการจัดการเกี่ยวกับขยะ

๑๔) รมรณรงค์ให้มีการดูแลทรัพยากรที่จำเป็น

๑๕) เริ่มต้นที่ตนไปสู่ การเริ่มคัดแยกขยะในครอบครัวตนเอง ขยายผลรวมตัวกับชุมชนเพื่อลดปริมาณขยะ

๑๖) ทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยให้มีโทษปรับและจำคุกจริงๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องจัดเก็บตามเวลา ที่ทิ้งขยะควรรวมไว้ทีเดียว

๑๗) ให้ปลูกจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องโดยการให้ความรู้ รักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

๑๘) สร้างระบบการเรียนรู้ชุมชนด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะคือ ร่วมคน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสรุปบทเรียน ร่วมรับผลผลิตผลประโยชน์ วางระบบการพึ่งตนเอง จัดการตนเอง เป็นกลไกทางธรรมชาติหลากหลายมิติ เช่น มิติการสร้างอุดมการณ์ มิติด้านการพัฒนาคุณค่าและศักดิ์ศรียกย่องเชิดชูให้ประชาชนรวมกลุ่มกันในรูปของคณะกรรมการ ให้เกิดปัจจัยการบริหารจัดการที่ครบถ้วนคือ คน/เงิน/วัตถุดิบ/วิธีการ และหน่วยงานราชการให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง มีการกำกับติดตามการดำเนินงาน รวมทั้งการเชื่อมโยงกับภาคเครือข่ายภาคประชาสังคมอื่นๆ ผลงานได้รับการยกย่องชมเชยเป็นต้นแบบ

๑๙) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหัวขบวนให้ความรู้ สร้างความตระหนัก ลงมือทำให้ดู

- ติดตามผล ตั้งแต่องค์กรหมู่บ้านท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ด้อยอยู่แล้วแต่ขอให้เพิ่มงบประมาณสร้างเตาเผาขยะที่อุทวิชาการ

- อีกมากมายแก่จุดสำคัญๆ การคัดแยกขยะเป็นหนทางที่ดีที่สุด การสร้างวินัยโดยเริ่มจากครัวเรือนสู่ชุมชน

๒๐) หมู่บ้าน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีชุมชนลดขยะใช้ขยะให้เป็นประโยชน์ลดปริมาณขยะครัวเรือนอย่างจริงจัง ปลูกจิตสำนึกประชาชนให้รู้จักข้อดีข้อเสียและวิธีการการลดปริมาณขยะ สร้างวินัยให้ชุมชนมีระเบียบวินัยที่ดีเพื่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๒๑) ด้านการรวมกลุ่มในรูปคณะกรรมการ

๗. ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงานของจังหวัดอำเภอท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย/ข้อเสนอแนะ

๑) มีการจัดเก็บที่เป็นระบบแต่การนำไปจัดการนั้นต้องยอมรับทุกพื้นที่ยังไม่พร้อมในการกำจัดอย่างเป็นระบบ ควรจัดให้เป็นระเบียบและเป็นและเป็นวาระแห่งชาติที่กำลังดำเนินการอยู่

๒) การจัดขยะพื้นที่จังหวัดราชบุรี ชุมชนขาดความมีวินัยและระเบียบการจัดการขยะที่ถูกต้อง เห็นสมควรสร้างวินัยและออกระเบียบกฎหมายใช้บังคับตั้งแต่ชุมชน

๓) ไม่มีการวางแผนให้ประชาชนร่วมกันอย่างจริงจัง สม่่าเสมอยั่งยืน

๔) รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณในการอบรมและการศึกษาดูงานโครงการพระราชดำริต่างๆ ให้เพิ่มขึ้น ให้ชาวบ้านมีโอกาสไปศึกษาดูงานโครงการพระราชดำริต่างๆ ทั้งใกล้และไกล เพื่อให้เกิดความรู้ในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ให้เกิดผลในการทำงาน ในการดำเนินชีวิตได้กล่าวมาแล้วทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ

๕) ปัจจุบันภาครัฐขอที่จะใช้วิธีการสนับสนุนงบประมาณผ่านหลายๆ หน่วยงานมาเพื่อรณรงค์การให้ความรู้และผลกระทบของขยะมูลฝอยขยะมีพิษขยะติดเชื้อโดยผ่านเด็กหรือเยาวชนโดยถือเอาเงินเป็นตัวกำหนดโครงการพอเงินหมดโครงการที่ทำก็ยุบหรือยกเลิกไป ซึ่งขาดความต่อเนื่อง

๖) งบประมาณ เครื่องมือ เทคโนโลยีใหม่ๆ สถานที่จัดเก็บทำลายขยะ ประชาชนคัดค้านโรงงานกำจัดขยะไม่ยอมให้เกิดในชุมชนกฎหมายไม่สามารถใช้ได้จริง ผู้ประกอบการเห็นแก่ตัว

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

๗) ปัจจุบันหน่วยงานองค์กรที่เข้าใจปัญหาขยะอย่างเป็นระบบยังไม่เข้าใจปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริงเวลาปฏิบัติงานและถ่ายทอดองค์ความรู้จึงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

๘) ปัญหาที่สำคัญ ชุมชนและท้องถิ่นจะคุยในเรื่องงบประมาณตลอด ไม่ได้คิดกระบวนการว่าแต่ละชุมชนทำอย่างไร

๙) ต้องการสนับสนุนของภาครัฐและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณ

๑๐) ขาดการประชาสัมพันธ์และไม่มีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

๑๑) การบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลบัญญัติ ข้อบัญญัติไม่จริงจังอย่างต่อเนื่อง

๑๒) ไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่ได้มาตรฐาน

๑๓) ประชาชนขาดจิตสำนึกที่ดี ไม่มีระเบียบวินัย

๑๔) สถานศึกษายังไม่มีการดำเนินงานที่เป็นระบบและไม่มีการให้ความรู้ ฝึกความมีระเบียบวินัยในการกำจัดขยะอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑๕) การประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ขาดแรงจูงใจในการดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางแก้ไขคือภาครัฐควรจัดโครงการประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

๑๖) งบประมาณ ไม่มีงบประมาณในการบริหารจัดการขยะจากภาครัฐโดยตรงแนวทางแก้ปัญหา คือ ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณในด้านการจัดการขยะลงมายังจังหวัด อำเภอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๗) ปัญหาอุปสรรค เกิดจากการปฏิบัติงาน ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานราชการต่างๆ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ขาดแรงจูงใจในการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน ควรมีโครงการจัดตั้งศูนย์ในรูปแบบให้มีกรรมการระดับต่างๆ เพื่อเข้าร่ว้งแจ้้งเบาแสบผู้กระทำความผิด ควรให้มีศูนย์ทุกตำบล เพื่อการป้องกันอย่างถาวร – มั่งคั่ง

๑๘) ต้องการสนับสนุนของภาครัฐและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณ

๑๙) ขาดการประชาสัมพันธ์และไม่มีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

๒๐) การบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลบัญญัติ ข้อบัญญัติไม่จริงจังอย่างต่อเนื่อง

๒๑) ไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่ได้มาตรฐาน

๒๒) ประชาชน บ้าน ขาดจิตสำนึกที่ดี ไม่มีระเบียบวินัย

๒๓) สถานศึกษายังไม่มีการดำเนินงานที่เป็นระบบและไม่มีการให้ความรู้ ฝึกความมีระเบียบวินัยในการกำจัดขยะอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๒๔) การประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ขาดแรงจูงใจในการดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางแก้ไขคือภาครัฐควรจัดโครงการประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

๒๕) งบประมาณ ไม่มีงบประมาณในการบริหารจัดการขยะจากภาครัฐโดยตรงแนวทางแก้ปัญหา คือ ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณในด้านการจัดการขยะลงมายังจังหวัด อำเภอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๖) ปัญหาอุปสรรค เกิดจากการปฏิบัติงาน ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานราชการต่างๆ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ขาดแรงจูงใจในการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน ควรมีโครงการจัดตั้งศูนย์ในรูปแบบให้มีกรรมการระดับต่างๆ เพื่อเข้าร่ว้งแจ้้งเบาแสบผู้กระทำความผิด ควรให้มีศูนย์ทุกตำบล เพื่อการป้องกันอย่างถาวร – มั่งคั่ง

๒๗) การให้ความสำคัญของจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น และชุมชนเกี่ยวกับการจัดการทิ้งขยะมูลฝอย

รอบที่ ๒ (เดือนกันยายน ๒๕๕๘)

ค่อนข้างต่ำ จังหวัดอำเภอท้องถิ่นและชุมชน ต้องกำหนดให้เป็นยุทธศาสตร์ของตนเองและให้ความสำคัญสูง

๒๘) ยังขาดทีมงานในอำเภอ ตำบลชุมชนดำเนินการรับผิดชอบอย่างจริงจัง

๒๙) ๑. การยังไม่มี “พรบ.ขยะมูลฝอย” รองรับแผนการปริมาณการจัดการ

๒. การจัดการขยะหลายพื้นที่จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคหลักวิชาการที่ถูกต้อง รัฐจึงควรเสริมงบประมาณในการศึกษาความเหมาะสมเชิงเทคนิค (FS/DD) เพื่อวางมาตรการที่เหมาะสมไม่เกิดผลกระทบในภายหลัง

๓. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยจำเป็นต้องบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๓๐) ๑. เรื่องงบประมาณในการจัดซื้อที่จัดเก็บขยะ

๒. การดูแลการเอาใจใส่ยังมีน้อยไม่เพราะเป็นสิ่งของที่ไม่สะอาด

๓๑) ขาดปัจจัยหลักในการบริหารจัดการตนเองของภาคประชาชน ไม่เพียงพอต่อการจัดการตนเอง ทั้งในด้าน คน/เงิน/วัตถุดิบ/วิธีการ

๓๒) หน่วยงานร่วมมือสนับสนุนการดำเนินงานขาดความต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๓๓) ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม

๓๔) ขาดการเชื่อมโยงกับภาคเครือข่ายพัฒนาที่ดี

๓๕) เตรียมปัจจัยต่างๆให้ครบ และมีหน่วยงานดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๓๖) จัดเวทีเสวนาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและให้ความรู้กับผู้ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับขยะ

๓๗) ร่วมกันสร้างระบบเชื่อมโยงกับเป็นเครือข่ายทั้งตำบล อำเภอ จังหวัด

๓๘) ยกย่อง ชมเชย ผลงานต้นแบบ

๓๙) ปัจจุบันปัญหาอุปสรรคของจังหวัดคือ ยังไม่มีเอกชน มากมายนัก ที่เข้ารับซื้อ - แปรรูปขยะให้เป็นผลผลิตที่ดีอยากให้รัฐบาลชักชวนต่างๆ ประกาศที่มีระบบการจัดการที่ดีมาเป็นแรงจูงใจให้ระดับจังหวัดด้วย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้วิธีดำเนินการที่เป็นมาตรฐานสากลต่อไป

๔๐) ขาดการดูแลของภาคส่วนราชการต่างๆ ซึ่งต่างคนต่างทำงานของตนเอง ไม่ยอมไปร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

๔๑) ขาดการควบคุม ดูแล โรงงานที่มีของเสียต่างๆ

๔๒) การทำงานแบบไร้ทิศทาง ขาดการบูรณาการ

๔๓) บางพื้นที่การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไม่ถูกต้อง บ่อยครั้งไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔๔) ชุมชนขาดความเข้าใจในการบริหารจัดการขยะ

๔๕) ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔๖) จังหวัด,อำเภอ,ท้องถิ่น จะต้องบูรณาการร่วมกันเพื่อการนำร่องให้กับหมู่บ้าน,ชุมชน ในการดำเนินการจัดการขยะอย่างถูกต้องทุกหมู่บ้านทุกชุมชน โดยท้องถิ่นและฝ่ายปกครองในระดับตำบลอำเภอ ร่วมดำเนินการปลูกจิตสำนึกส่งเสริมกิจกรรมในการคัดแยกกำจัดขยะอย่างทั่วถึง